

leurs changements au fil du temps, élargit les horizons des étudiants; il est également important d'attirer l'attention à la valeur sémantique de chacun des toponymes, car ils contiennent des informations historiques, géographiques et culturelles sur les personnes. L'étude des toponymes aide les élèves à mieux apprendre le matériel en ukrainien et en français, ainsi qu'à obtenir des résultats plus personnels et significatifs, tandis que l'enseignant permet de générer une personne créative et développée qui connaît son histoire et est en mesure d'évaluer les événements passés de son pays. L'étude des noms géographiques présente un grand intérêt scientifique et pratique, elle aide à résoudre le problème de l'enseignement et de l'éducation des étudiants grâce aux langues autochtones et étrangères. L'utilisation du texte enrichi de vocabulaire et de contenu toponymique a un effet positif sur l'orthographe et la parole.

L'introduction dans le processus d'apprentissage des informations étymologiques sur les noms de pays, villes, villages, agglomérations, montagnes augmentera l'intérêt des étudiants pour étudier et développer leurs compétences d'analyse scientifique.

Selon de nombreux méthodologistes, l'étude des noms propres dans les établissements d'enseignement supérieur devrait reposer sur la résolution d'un certain nombre de tâches linguodidactiques dans un seul espace sémantique.

Ils sont étroitement liés à la culture et à l'histoire du pays et présentent en même temps des caractéristiques spécifiques de la structure morphématique, de la latéralisation, de la formation des mots et de l'orthographe. L'étude de l'onomastique est basée sur des méthodes scientifiques.

Il a un sujet défini, une tâche, une science qui résout ces problèmes avec succès, contribuant ainsi à créer une image cohérente des vestiges historiques et culturels du passé. Cependant, malgré le fait que le matériel onymique possède un énorme potentiel de connaissances culturelles, l'onomastique n'est pas encore suffisamment étudié sur les aspects de l'information pragmatique, et l'on ne porte pas attention aux noms propres comme source d'information culturelle et historique dans un établissement d'enseignement supérieur.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ЧИННИК У ВИВЧЕННІ СЛЕНГОВИХ АНГЛІЗМІВ З ТОЧКИ ЗОРУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Перейма В. І.

*студентка факультету філології і журналістики,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Мова є динамічною системою, частини якої перебувають у постійному русі та розвитку. Щодня вона змінюється та збагачується новими словами.

Такими лексичними одиницями можуть бути як новоутворені слова так і запозичені.

Однією з найбільших лексико-тематичних груп, яка вміщає в собі найновіші тенденції у розвитку та збагаченні мови, є група сленгових англіцизмів. Вони поширені у розмовному мовленні, художніх текстах та засобах масової інформації.

Сленг використовують свідомо у розмовному мовленні в суто стилістичних цілях, а саме: для створення ефекту новизни, незвичайності, для передачі певного настрою мовця, для надання висловленню конкретності, жвавості, виразності, стислості, образності, а також щоб уникнути штамлів, кліше [1].

Найбільшу групу сленгових англіцизмів становлять іменники, менш численними є дієслова. Прикметники представлені малою часткою в загальній кількості англіцизмів. Культурологічний чинник є дуже важливим елементом впливу на розуміння людиною сленгових англіцизмів під час вивчення іноземної мови.

Під ним розуміють сукупність цінностей і норм, притаманних більшій соціальній групі, спільноті, народу чи нації, які впливають на світосприйняття та бачення світу.

За допомогою сленгових конструкцій можна з'ясувати суть розуміння англіцизмів носіями іноземної мови.

Якщо розглянути такі конструкції з точки зору культурної диференціації мов, то з'ясування розбіжності у звичаях та сприйнятті цих народів допоможе краще зрозуміти лексичний зміст і стилістичне значення сленгів та навчитись доречно вживати їх у мовленні.

Для прикладу, наведемо декілька сленгових англіцизмів, зафіксованих власними спостереженнями та у словниках некодифікованої лексики. Ми зачисляємо сленгові конструкції до різних сфер спілкування.

Проте соціально-побутова сфера є найбільш збагаченою найрізноманітнішими сленговими англіцизмами.

Наприклад, англіцизми, які виступають у ролі конкретних іменників (нікнейм, білборд, голда, лейбик), абстраговані узагальнені ознаки, властивості, дії, процеси, пов'язані з існуванням матеріальних об'єктів (блек, праймтайм, дестрой), збірні іменники (піпл, мані), назви істот (бейбі, вумен, мен, брітіш, хакер, аскач), назви міфічних істот (хобіт), назви неістот (тейбл, бейджик, кіборда, лапа, лейбик), назви осіб за професією чи характером діяльності (хакер, пранккер, пікапер).

Отже, сленг – це лексика розмовного типу, яку вважають нижчою від загальноновживаного стандарту; це слова, що у стандартній мові або не вживаються, або мають особливий смисловий зміст.

Сленгові англіцизми є одним з найбільших поширених джерел запозичення та збагачення української мови. Вони вносять зміни у функціонування мови, урізноманітнюють та роблять її більш сучасною. Під час вивчення сленгових конструкцій, безперечно, слід врахувати важливість

культурологічного чинника, оскільки він розкриває суть розуміння англізмів носіями іноземної мови і допомагає краще зрозуміти їх лексичний зміст та доречно вживати у мовленні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Буренко В. Стратегічні напрями розвитку сучасної шкільної іншомовної освіти. *Іноземні мови в сучасній школі*. 2012. № 4. с. 28-33.

DES DIFFÉRENCES CULTURELLES ENTRE LE CANADA ET LA FRANCE

Рибка Ю. Р.

*студентка факультету іноземних мов,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Lors de l'étude d'une langue, un élément important est également l'étude de la culture des pays dans lesquels la langue est utilisée. Ce n'est un secret pour personne que dans tous les pays et même dans une partie du pays la culture est différente. Le Canada est l'un des pays de la francophonie.

Le Québec est une province francophone de l'est du Canada, dont la grande majorité sont des Québécois de souche. Bien que le certain nombre de Canadiens et la majorité des se caractérisent par le fait que sa langue officielle est le français et il semble que la culture est similaire au français, pourtant il existe un bon nombre de différences culturelles à d'autres niveaux.

Souvent l'image que les Canadiens ont des Français est basée sur certaines caractéristiques ou stéréotypes des Parisiens. Mais ce n'est pas vrai. Et tous ceux qui apprennent le français et seulement ceux qui s'intéressent à la culture doivent le savoir.

Donc, nous allons maintenant nous familiariser avec certaines caractéristiques de la culture canadienne.

Se faire un hug.

Au Canada, ils ne se font absolument jamais la bise. Les Canadiens préfèrent les câlins (hugs). Mais ils étreignent jamais au travail!

Les habitudes alimentaires.

Ils aiment le beurre d'arachide plus que la confiture. Pour le petit déjeuner, ils mangent surtout sucré. Ils font les grands repas en famille le midi au lieu du soir.

Manger tôt, travailler tôt et se coucher tôt.

Au Canada, on se lève généralement tôt pour commencer à travailler à partir de 8 h / 8 h 30. On déjeune également vers 11 h 30 mais la plage horaire du lunch est assez variable, certains peuvent manger vers 13 h (mais c'est plutôt super tard). Le